

Til *justitsministeren* (23/2 84) af:

Torben Lund (S):

»Vil ministeren oplyse, hvornår det ministerielle udvalg vedrørende bekæmpelse af økonomisk kriminalitet påregner at have færdiggjort sit arbejde, samt om ministeren vil lade udvalget udarbejde en delbetænkning vedrørende særlige regler om forbud mod visse former for erhvervsudøvelse efter konkurs i de tilfælde, hvor konkurs- og selskabslovsreglerne er blevet misbrugt?«

Begrundelse

Det her stillede spørgsmål er i vidt omfang en gentagelse af spørgsmål nr. S 8 af 6. februar 1984. I den afgivne besvarelse har justitsministeren imidlertid undladt at besvare de her gentagne spørgsmål.

Svar (1/3 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Som det fremgår af svaret på spørgsmål nr. S 8 af 6. februar 1984, har udvalget vedrørende bekæmpelse af økonomisk kriminalitet et meget omfattende kommissorium. Udvalgets hovedopgave er at overveje, om der gennem ændringer eller forenklinger i de strafferetlige eller processuelle regler kan tilvejebringes grundlag for en intensivering af retsvæsenets indsats over for den økonomiske kriminalitet, og spørgsmålet om at gennemføre særlige regler om næringsforbud er således ét blandt flere spørgsmål, som i den forbindelse må overvejes.

Det kan oplyses, at udvalget, der blev nedsat i april 1982, foreløbig har holdt en række møder og beskæftiget sig indgående med bl.a. bogføringsreglerne. Endvidere har udvalget indhentet forskellige oplysninger til brug ved udvalgets overvejelser om spørgsmålet om indførelse af regler om næringsforbud m.v. Udvalgets formand har i den forbindelse oplyst, at der tilbagesår et betydeligt arbejde for udvalget, og at det endnu er for tidligt at sige noget nærmere om, hvornår udvalget kan forventes at afslutte sine overvejelser.

Det kan naturligvis på et senere tidspunkt blive aktuelt at anmode udvalget om at afgive delbetænkning, men justitsministeriet har på nuværende tidspunkt ikke grundlag for at tage stilling hertil.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø. (Hviletid og fridøgn).
(Fremsat 22/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Taanquist (S):

Fra socialdemokratiets side må vi på det bestemteste afvise dette forslag, og det er der flere grunde til.

Ministeren ønsker en bemyndigelse til selvstændigt at kunne regulere hviletidsbestemmelserne for store dele af de offentligt ansatte. Det kunne vi måske – og jeg siger: måske – gå med til, hvis ministeren kunne påvise, at der var behov for det, men det er ikke sket. Lovforslagets bemærkninger er en lang række af udokumenterede påstande, og de eksempler, der er nævnt i bemærkningerne, som skulle begrunde et sådant indgreb, er en sammenblanding med en række andre forhold, som ikke har noget med hviletidsbestemmelserne at gøre. F.eks. blander ministeren i høj grad følgerne af en overenskomst-mæssig nedsættelse af arbejdstiden sammen med følgerne af arbejdsmiljøreglerne.

De gældende regler om hviletid og fridøgn, som de er udmøntet i arbejdsministerens bekendtgørelse af 15. august 1980 om hviletid og fridøgn, har vist sig at være fuldt ud tilstrækkelige, og der er med baggrund i denne bekendtgørelse indgået en lang række lokalaftaler, som har virket efter hensigten, og som ingen har fundet anledning til at kritisere. Jeg vil gøre opmærksom på, at ingen af disse lokalaftaler er blevet opsagt fra arbejdsgiverside, selv om der har været lejlighed til det.

Ministeren gør i bemærkningerne et stort nummer ud af den såkaldte løftestangseffekt. Det er klart, at heller ikke vi vil kunne acceptere, at arbejdsmiljøreglerne bliver brugt som løftestang ved kommende overenskomstforhandlinger, men hvornår er de blevet det? Ja, det må være op til arbejdsministeren at påvise, og det er ikke sket endnu.

Ser man specielt på personalet ved døgninstitutionerne, som er en af de grupper, ministeren er ude efter, så er det i hvert fald